

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 750/2022
13.07.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Дубравке Дамјановић, Милене Рашић, Бате Цветковића и Радмиле Драгичевић-Дичић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Лазин, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Владана Петровића и др, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога у саизвршилаштву из члана 246. став 1. у вези члана 33. Кривичног законика и др, одлучујући о захтевима за заштиту законитости бранилаца окривљеног Владана Петровића - адвоката Бранкице Орловић и Игњата Ђоровића, браниоца окривљеног Милоша Микића – адвоката Слободана Коцића и браниоца окривљеног АА – адвоката Милене Стаменковић, поднетим против правноснажних пресуда Вишег суда у Нишу К.бр.111/20 од 28.01.2022. године и Апелационог суда у Нишу 5Кж1 296/22 од 25.05.2022. године, у седници већа одржаној дана 13.07.2022. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

І ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости бранилаца окривљеног Владана Петровића - адвоката Бранкице Орловић и Игњата Ђоровића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Нишу К.бр.111/20 од 28.01.2022. године и Апелационог суда у Нишу 5Кж1 296/22 од 25.05.2022. године, у односу на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) Законика о кривичном поступку, док се у осталом делу захтев за заштиту законитости бранилаца окривљеног **ОДБАЦУЈЕ** као недозвољен.

ІІ ОДБАЦУЈУ СЕ као недозвољени захтеви за заштиту законитости браниоца окривљеног Милоша Микића – адвоката Слободана Коцића и браниоца окривљеног АА – адвоката Милене Стаменковић, поднети против правноснажних пресуда Вишег суда у Нишу К.бр.111/20 од 28.01.2022. године и Апелационог суда у Нишу 5Кж1 296/22 од 25.05.2022. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Нишу К.бр.111/20 од 28.01.2022. године оглашени су кривим окривљени Владан Петровић, Милош Микић и АА и то окривљени Владан Петровић и Милош Микић због извршења кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога у саизвршилаштву из члана 246. став 1. у вези члана 33. КЗ, окривљени АА због извршења кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 6. КЗ, а окривљени Милош Микић

и АА и због извршења по једног кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 1. КЗ, па су окривљенима Милошу Микићу и АА за извршена кривична дела претходно утврђене појединачне казне и то Милошу Микићу за кривично дело из члана 246. став 1. у вези члана 33. КЗ казна затвора у трајању од 3 године, а за кривично дело из члана 348. став 1. КЗ казна затвора у трајању од 6 месеци и новчана казна у износу од 100.000,00 динара, а окривљеном АА за кривично дело из члана 246. став 6. КЗ казна затвора у трајању од 6 месеци, а за кривично дело из члана 348. став 1. КЗ казна затвора у трајању од 8 месеци и новчана казна у износу од 100.000,00 динара, па је окривљени Милош Микић осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 3 (три) године и 3 (три) месеца у коју му се урачунава време проведено у притвору од 01.12.2018. године до 21.12.2018. године и на новчану казну у износу од 100.000,00 (стохиљада) динара коју је дужан да плати у року од 2 месеца по правноснажности пресуде, а ако то не учини суд ће исту заменити казном затвора рачунајући сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне као један дан затвора, окривљени АА је осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 1 (једне) године и на новчану казну у износу од 100.000,00 (стохиљада) динара коју је дужан да плати у року од 2 месеца по правноснажности пресуде, а ако то не учини суд ће исту заменити казном затвора рачунајући сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне као један дан затвора, док је окривљени Владан Петровић осуђен на казну затвора у трајању од 4 (четири) године у коју му се урачунава време проведено у притвору од 01.12.2018. године до 21.12.2018. године.

Истом пресудом према окривљенима Владану Петровићу, Милошу Микићу и АА су изречене мере безбедности одузимање предмета извршења кривичног дела, а како је то ближе означено у изреци првостепене пресуде. Окривљени су обавезани да плате трошкове кривичног поступка и судски паушал, а како је то ближе означено у изреци пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Нишу 5Кж1 296/22 од 25.05.2022. године одбијене су као неосноване жалбе Вишег јавног тужиоца у Нишу и бранилаца окривљених Владана Петровића, Милоша Микића и АА, па је потврђена пресуда Вишег суда у Нишу К.бр.111/20 од 28.01.2022. године.

Против наведених правноснажних пресуда захтеве за заштиту законитости су поднели:

- браниоци окривљеног Владана Петровића - адвокати Бранкица Орловић и Игњат Ђоровић, због повреда закона из члана 68. став 1. тачка 10) и члана 439. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји као основан поднети захтев, те да сходно члану 492. став 1. тачка 2) ЗКП преиначи пресуде Вишег суда у Нишу К.бр.111/20 од 28.01.2022. године и Апелационог суда у Нишу 5Кж1 296/22 од 25.05.2022. године тако што ће окривљеног Владана Петровића ослободити од оптужбе и одредити да трошкови кривичног поступка падају на терет буџета или да сагласно члану 492. став 1. тачка 1) ЗКП у односу на окривљеног Владана Петровића укине наведене пресуде и предмет у том делу врати првостепеном суду на поновну одлуку;

- бранилац окривљеног Милоша Микића – адвокат Слободан Коцић, због повреда одредаба члана 438. став 1. тачка 11) и члана 440. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд укине побијане пресуде и предмет врати на поновни поступак и одлучивање, али другом судији;

- бранилац окривљеног АА – адвокат Милена Стаменковић, због повреда одредаба члана 16. став 5. и члана 113. став 1. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев, те да у смислу члана 492. ЗКП укине у целости првостепену и другостепену одлуку и предмет врати првостепеном или другостепеном суду на поновно одлучивање, с тим да нареди да се нови поступак одржи пред потпуно измењеним већем.

Врховни касациони суд је доставио примерке захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Републичког јавног тужиоца и бранилаца окривљених, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих су поднети захтеви за заштиту законитости, па је, након оцене навода изнетих у захтевима, нашао:

Захтев за заштиту законитости бранилаца окривљеног Владана Петровића је неоснован у делу који се односи на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, док је у осталом делу недозвољен.

Захтеви за заштиту законитости бранилаца окривљених Милоша Микића и АА су недозвољени.

Указујући на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, браниоци окривљеног Владана Петровића у поднетом захтеву истичу да како у радњама окривљеног Владана Петровића описаним у изреци побијане правноснажне пресуде нису садржани сви битни елементи кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога у саизвршилаштву из члана 246. став 1. у вези члана 33. КЗ, то стога дело за које је окривљени оптужен и правноснажно оглашен кривим није кривично дело. Наиме, по ставу бранилаца у радњама окривљеног, које се у конкретном случају састоје од радњи сетве и неге биљака, нема додатно предузетих радњи у виду убирања листова и цветова, њиховог сушења и уситњавања, а које радње би указивале на то да су пронађене биљке припремљене за конзумирање, па стога по браниоцима нема ни радњи које би се могле подвести под производњу опојне дроге канабис као битног елемента кривичног дела из члана 246. став 1. КЗ.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости бранилаца окривљеног Владана Петровића се, по оцени Врховног касационог суда, не могу прихватити као основани.

Исти наводи истакнути у жалби бранилаца окривљеног Владана Петровића – адвоката Бранкице Орловић и Игњата Ђоровића били су предмет разматрања Апелационог суда у Нишу који је у овом кривичном поступку поступао у другом степену по жалбама изјављеним против првостепене пресуде Вишег суда у Нишу К.бр.111/20 од 28.01.2022. године. Апелациони суд у Нишу као другостепени је ове наводе оценио неоснованим и о томе на страни 5 ставови други и трећи другостепене пресуде 5Кж1 296/22 од 25.05.2022. године изнео разлоге, које Врховни касациони суд прихвата као правилне, те у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП на ове разлоге и упућује.

Захтеви за заштиту законитости бранилаца окривљених Милоша Микића и АА у целисти, као и захтев за заштиту законитости бранилаца окривљеног Владана Петровића у преосталом делу, су одбачени као недозвољени.

Наиме, браниоци окривљеног Владана Петровића у осталом делу захтева указују на повреду одредбе члана 68. став 1. тачка 10) ЗКП, истицањем да је суд повредио право окривљеног на одбрану када је одбио предлог његових бранилаца да се у поступку у својству сведока испита ББ и да се изврши њихово суочење, а што би по налажењу овога суда, представљало битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 3) у вези члана 68. став 1. тачка 10) ЗКП. Поред тога, браниоци овог окривљеног у поднетом захтеву истичу и да су нејасни и неуверљиви разлози које је суд дао у образложењу пресуде за свој закључак да је окривљени Владан Петровић продао опојну дрогу ВВ, а што би по налажењу овога суда, представљало битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП. Осим тога, браниоци овог окривљеног наводе и да је суд требало да реши у корист окривљеног Владана Петровића и да га ослободи од оптужбе за предметно кривично дело, с'обзиром да осим исказа окривљених ББ и ВВ који су окривљеног Владана Петровића означили као лице које им је продало опојну дрогу која је код њих пронађена, а које исказе су судови, по браниоцу, некритички ценили, нема ни једног другог доказа да је окривљени Владан Петровић учинио предметно кривично дело за које је оглашен кривим, при чему током поступка није извршена радња препознавања окривљеног Владана Петровића од стране ВВ, а који наводи бранилаца окривљеног у битном представљају оспоравање утврђеног чињеничног стања у правноснажним одлукама и указивање на погрешну оцену доказа од стране нижестепених судова.

Бранилац окривљеног Милоша Микића као разлог подношења захтева за заштиту законитости наводи битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) ЗКП, истицањем да је изрека првостепене пресуде неразумљива. Поред тога, бранилац овог окривљеног указује и на повреду одредбе члана 440. ЗКП, истицањем да је суд погрешно и непотпуно утврдио чињенично стање, обзиром да је требало да поклони веру одбрани окривљеног Милоша Микића у којој је навео да он пронађену опојну дрогу није производио за продају, већ искључиво за своје потребе јер је њен дугогодишњи конзумент, као и да су пиштољ и муниција који су пронађени код њега власништво његовог оца који је исте донео са ратишта, а што је у свом исказу који је суд занемарио посведочио и његов отац. Осим тога, бранилац овог окривљеног истиче и да су нејасни разлози које је суд дао у погледу одлуке о трошковима кривичног поступка и то везано за висину новчаног износа награде вештаку, као и разлози суда везано за одлуку о кривичној санкцији коју је изрекао окривљеном, те да другостепени суд није дао оцену свих жалбених навода одбране, а што би, по налажењу овога суда, представљало битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП. Такође, бранилац овог окривљеног истиче и да суд није утврдио и ценио све околности у смислу члана 54. КЗ које су од утицаја на врсту и висину кривичне санкције, а што би, по налажењу овога суда, представљало повреду одредбе члана 441. став 1. ЗКП.

Бранилац окривљеног АА као разлог подношења захтева за заштиту законитости наводи повреду одредбе члана 16. став 5. ЗКП, истицањем да како из изведених доказа није на несумњив начин доказано да су спорне семенке које је

окривљени критичном приликом држао намећене производњи опојне дроге, то је суд ову сумњу требало да тумачи повољније по окривљеног, сходно начелу *in dubio pro geo*, а не да у односу на њега донесе осуђујућу пресуду. Поред тога, бранилац овог окривљеног као разлог подношења захтева наводи и повреду одредбе члана 113. став 1. ЗКП, истицањем да је суд требало да у конкретном случају одреди вештачење од стране вештака биолошке струке спровођењем експерименталне методе, а ради утврђивања да ли су спорне семенке подобне за производњу биљке *Cannabis* са масеним уделом већим од 0,3% психоактивне супстанце ТХЦ.

Имајући у виду да из изнетих навода произилази да браниоци окривљеног Владана Петровића у преосталом делу захтева за заштиту законитости нижестепене пресуде побијају због битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) и 3) ЗКП у вези члана 68. став 1. тачка 10) ЗКП и због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне оцене изведених доказа, те да бранилац окривљеног Милоша Микића захтев за заштиту законитости подноси због повреда одредаба члана 438. став 1. тачка 11), члана 438. став 2. тачка 2), члана 440. и члана 441. став 1. ЗКП, а бранилац окривљеног АА због повреда одредаба члана 16. став 5. и члана 113. став 1. ЗКП, а што све не представља законске разлоге због којих је, у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљенима и њиховим браниоцима због повреде закона, то је Врховни касациони суд оценио недозвољеним у овом делу захтев бранилаца окривљеног Владана Петровића, као и у целости захтеве бранилаца окривљених Милоша Микића и АА.

Са изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама није учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости бранилаца окривљеног Владана Петровића - адвоката Бранкице Орловић и Игњата Ђоровића, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. и 2. ЗКП, захтев бранилаца окривљеног Владана Петровића у односу на ову повреду одбио као неоснован, док је на основу члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП у вези члана 485. став 4. ЗКП одбацио као недозвољене и то у преосталом делу захтев бранилаца окривљеног Владана Петровића и у целости захтеве за заштиту законитости браниоца окривљеног Милоша Микића – адвоката Слободана Коцића и браниоца окривљеног АА – адвоката Милене Стаменковић и одлучио као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Снежана Лазин,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић

За председника већа-судија
Дубравка Дамјановић,с.р.